

Iniciatives en defensa de la vida

Redacció

Moltes veus fa temps que criden per tal que la vida -des que comença fins que s'acaba-s igui respectada, d'una manera efectiva com a dret inalienable i se superin les ideologies d'Estat contràries a la vida i, es fomentin, en canvi, ajudes per tirar endavant l'embaràs i cures pal·liatives per als qui ho necessitin. Comentem aquí algunes iniciatives recents que fan pensar que, de mica en mica, entre tots anirem revitalitzant la defensa de la vida humana.

Ressò de la derogació de la sentència Roe vs. Wade

La sentència *Dobbs vs. Jackson Women's Health Organisation*, de la Cort Suprema dels EUA, anunciada el 24 de juny de 2022, diu: "La *Constitució* no prohibeix als ciutadans de cada estat regular o prohibir l'avortament. Les sentències *Roe* (1973) i *Casey* (1992) es van arrogar aquesta autoritat. Ara revoquem aquestes sentències i retornem aquesta autoritat al poble i als seus representants electes".

La situació de l'avortament, per tant, torna allà on estava fa cinquanta anys, abans de la sentència a *Roe vs Wade*. La *Constitució* dels Estats Units no atorga el dret a l'avortament, sinó que depèn de cada estat permetre'l o prohibir-lo. El *Suprem* rectifica el seu propi criteri i retorna la regulació al Poder Legislatiu dels estats. És un pas endavant per poder protegir la vida humana.

Hi ha hagut un gran ressò a tot el món a favor i en contra de la sentència, però la veritat és que ha servit perquè la gent ens plantegem, un cop més, la realitat de l'avortament. És un tema de dignitat humana. De respecte per la vida humana des de la seva concepció. La vida és un do, i no hi ha dret a eliminar-la; al invers, la vida és un dret fonamental. És un tema on hem d'estar d'acord creients i no creients i hem de recordar que estem parlant del dret a viure i de la dignitat de les persones humanes que encara no tenen possibilitat de defensar-se. No podem deixar que aquest tema continuï sent un lucratiu negoci i el manipulin els *lobbies* de gènere i grans multinacionals farmacèutiques disposades a tot per tal de "fer caixa".

La sentència *Dobbs* no és l'inici ni el final del debat sobre l'avortament als EUA i al món sencer. És la continuació. Tal com diu l'Acadèmia Pontifícia per a la Vida: *S'ha de reobrir un debat no ideològic sobre el lloc que ocupa la protecció de la vida en una societat civil.*

La marxa per la vida de juny de 2022 a Madrid

Sota el lema: *Ens hi juguem la vida! Ja n'hi ha prou de lleis contra la veritat i la naturalesa humana!* el passat dia 26 de juny, una vegada més, i no serà l'última, la gent ha sortit al carrer per defensar el dret a la vida i la dignitat de la persona humana. Tota vida. Tots els aspectes de la vida. Va ser un clam a favor de la vida.

Més de 20.000 assistents, desplaçat des de diferents llocs d'Espanya van alçar la veu en defensa dels més vulnerables: els nadons per néixer, els ancians, els infants... Una marea de persones van acudir a la crida de l'Assemblea d'Associacions per la Vida, Cada Vida Importa i Neos, en total més d'un centenar d'associacions que van cridar la societat civil a manifestar-se pel primer dels drets humans: el de la vida.

Així es van expressar els assistents i van voler reivindicar que les coses es poden canviar i cal lluitar contra les noves lleis "d'enginyeria social" que desplega el Govern de l'Estat. A la vegada també es va fer palesa la necessitat de treballar "per donar una resposta forta a Europa".

La pel·lícula El grito silencioso

El grito silencioso és una pel·lícula que desmunta la gran mentida del nostre temps sobre l'avortament. Aquest interessant film treu a la llum les mentides i argücies en el judici del cas *Roe contra Wade*, el 1973, per aconseguir que es legalitzés l'avortament als EUA. Cinquanta anys després,

como dèiem, el Tribunal Suprem d'aquest país l'ha derogat i ha generat la imaginable indignació en els cercles avortistes, que no esperaven que la seva victòria del 1973 podia convertir-se en derrota cinquanta anys després.

La pel·lícula reconstrueix la història real d'aquell judici del 1973, i treu a la llum totes les argúcies, mentides i interessos que es van posar en joc aleshores per aconseguir que l'alt Tribunal legalitzés l'avortament amb tota mena de dades falses per mobilitzar les feministes a favor de l'avortament.

La columna vertebral del film és la vida del doctor Bernard Nathanson (1926-2011), metge ginecòleg que va dirigir el *Centre de Salut Sexual i Reproductiva*, la institució més gran del món en la pràctica d'avortaments. Nathanson va realitzar més de 75.000 avortaments, però a mesura que la tecnologia va perfeccionar les ecografies, fa un gir en els seus plantejaments i reconeix que l'avortament és un crim, convertint-se en un qualificat representant del moviment pro-vida.

La pel·lícula descriu la cobdícia capitalista de Margaret Sanger, fundadora de *Planned Parenthood*, una fàbrica de fer diners a costa de la por i el patiment de moltes joves superades per les circumstàncies i per difondre la cultura de l'avortament entre els negres, per aturar el creixement d'aquesta raça 'inferior'.

El resultat d'aquest còctel de fets històrics ja ha atret les crítiques i atacs de tots els mitjans de comunicació que serveixen a la ideologia del poder. De fet, molts crítics ja l'han titllat de vulgar, rànica, lamentable, plana, anti-cinematogràfica... és que va en contra de l'Agenda única. Ja passa que les pel·lícules políticament incorrectes són sempre dolentes! Tanmateix, como diuen veus molt qualificades, la pel·lícula es basa en fet veritables.

40 Dies per la Vida: Una “Pregària que salva vides”

El 2007, als Estats Units va començar *40 Dies per la Vida*, una campanya mundial per acabar amb l'avortament en l'àmbit local. Es basa en tres pilars que són la pregària i el dejuni, la vigília contínua i l'abast comunitari¹.

Aquesta campanya s'ha implementat també en el nostre país mitjançant l'oració, el dejuni, la sensibilització de la comunitat i una vigília pacífica, diària i constant davant dels centres on es fan avortaments, sense témer la legislació repressiva.

Als EUA es calcula que ha suposat la salvació de 20.372 nadons des del 2007 i un total de 229 conversions de treballadors de la indústria de l'avortament i 114 centres avortistes tancats. L'any passat van participar-hi un milió de voluntaris a 612 ciutats de 65 països.

Es fan dues campanyes que duren 40 dies, una per Quaresma i una altra el mes d'octubre. Arreu d'Espanya, durant la campanya d'octubre de 2022, s'ha resat davant de 18 centres d'avortaments, dels quals tres són a Barcelona. Per la campanya de la Quaresma de 2023 està previst que es resi davant de 25. És molt fàcil apuntar-se a través d'internet per anar a pregar durant una hora davant d'un centre d'avortaments. Es resa el Rosari i altres oracions.

Misses blanques

Les “misses Blanques” estan especialment pensades per reunir a professionals del món de la salut i pregar pel respecte a la dignitat de la vida. I se'ls convida que portin la seva bata blanca. És una activitat molt comuna fa anys als Estats Units, Mèxic i altres països, però a Espanya són una novetat. El 12 de juny ha estat el dia en què a Espanya s'ha començat i s'han celebrat deu “Misses Blanques”.

La primera missa blanca a Catalunya es va celebrar aquest mateix dia a la parròquia de la Mare de Déu de Betlem, presidida pel bisbe auxiliar Xavier Vilanova.

A cada diòcesi, els convocants d'una missa blanca poden ser diferents. A Barcelona convocava el Secretariat de Pastoral de la Salut de l'Arquebisbat de Barcelona, conjuntament amb la Fundació ProVida, Metges Cristians de Catalunya, l'associació E-Cristians i 40 Dies per la Vida. Representants de diferents associacions van participar en les lectures, ofrenes, etc.

Com a cloenda

Veus poderoses volen que l'avortament, l'eutanàsia i el projecte de llei de “naturalesa totalitària” tinguin l'estatus d'un dret “natural” (ara que ells mateixos es volen carregar el “dret natural”) i per això s'utilitzen un grapat d'arguments tots a favor dels poderosos i en contra dels més febles: els no nascuts, els ancians, els infants...

Les iniciatives presentades insisteixen que és fals que l'avortament sigui un dret, o no passi de ser la solució fàcil d'un problema; és fals que les persones que estan a l'últim moment de la seva vida vulguin morir si se'ls apliquen cures pal·liatives que els evitin el patiment físic. En bona llei, també és fals que defensar pacíficament la vida sigui un delictes.

¹ Per a més informació es pot entrar a la web <https://40diasporlavida.online/>